

Vajda sk.

Közgazdász

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

III. ÉVFOLYAM, 16. SZÁM.

Ara: 30 fillér

1961. OKTÓBER 10.

Mi a közgazdaságtudomány feladata?

Nyilatkozatok az SZKP programtervezete alapján

Mint már közöltük, lapunk sorozatban foglalkozik az SZKP programtervezetével, ezért most még a kongresszus előtt, a hozzánk legközelebb eső terület, a közgazdaságtudomány feladatairól kérdeztük meg néhány oktatókat, mi a véleménye, s a programtervezet gondolatai alapján hogyan látja saját feladatainkat?

A pozitív tulajdonságok kialakításáért

Bikics István dékán

Az egyetemi oktató és nevelőmunkában mindenekelőtt a program ellenállhatatlan igazságát és világnézeti erejét kell felhasználni. Mindenekelőtt a marxizmus-leninizmus tárgyakban, de más tárgyakban is és a párt- és KISZ-munkában kell hitet és tudást adóan sugározni a tanításoknak, amely a gyógyíthatatlan beteg osztálytársadalom válságát és bukásának elkerülhetetlenségét hirdeti és helyébe megmutatja a jövő társadalmát, amely igen szervezett, céltudatos, boldogságot árasztó társadalom, öntudatos, kulturált emberek testvéri közössége lesz.

Nagy segítséget nyújt számunkra a program az ideológiai nevelőmunkában. Eddig egyoldalúan inkább csak a polgári ideológia és a kapitalista csökevények ellen küzdöttünk, most világosabban látszik, hogy ezek mellett milyen szerepe van a pozitív tulajdonságok kialakításáért folyó harcnak is, mint a számos világnézet elsajátítása, a kommunista erkölcsi normák megismertetése, a személység sokoldalú és harmónikus fejlődésének biztosítása, a kommunista öntudat kialakítása, a munkának, mint élet-szükségletnek az eléréséért folytatott nevelőmunkának. *Nagyon meggondolandó volna az etika — esetleg az esztétika oktatásának a bevezetése — a szovjet egyetemekhez hasonlóan.*

A program másrészt meg erősíti mindazokat, akik egész szívvel küzdenek az egyetemi reformért, és egyben egy sor olyan problémát vet fel, amelyet a reformmunka során meg célszerű felhasználni. E célkitűzéseket legvilágosabban Hruscsov elvtárs fogalmazta meg, amikor azt mondja: „A felsőfokú iskolák reformjának lényege abban van, hogy sorozatra fűzze kapcsolatát az élettel, jelentősen emelje a szakemberek gyakorlati és tudományos-elméleti ismereteinek színvonalát és jelemelje őket a kommunizmus aktív építőivé.” Ezzel lényegében arra mutatott rá, hogy a felsőoktatás munkája a legszorosabb részét képezi a kommunizmus építésének. E gondolatok is aláhúzzák azt a törekvést, hogy siettetnünk kell a reformmunkát az egyetemen, s különösképpen a tananyagok korszerűsítését és koncentrációját. *Erősíteni kell azokat a tananyagrészeket a többi rovására, amely a szocializmus és a kommunizmus gazdaságával foglalkoznak, és ezen belül is azokat, amelyek a legfontosabb kérdéssel, az anyagi javak termelésének és a termelékenységgel kapcsolatos problémáival foglalkoznak. Így az anyagi erőforrások és a munkaerőtartalékok, a műszaki-anyagi bázis elméleti és gyakorlati problémáival foglalkozó tananyagok erősítésére gondolok, a politi-*

kai gazdaságtanban, népgazdasági tervezésben, gazdaságföldrajzban, ipargazdaságtanban, technológiában, matematiká-

Behatóbban kell tanulmányozni a szocialista országok közötti kapcsolatokat

Berei Andor tanszékvezető

A Szovjetunió Kommunista Pártja programtervezetének jellegzetes vonása a mély tudományos megalapozottság. Korunknak ez a legfontosabb dokumentuma mesterien összefoglalja a marxizmus-leninizmus — és így a politikai gazdaságtan — eddigi eredményeit, ugyanakkor példát ad és utat mutat a társadalomtudomány és elsősorban a politikai gazdaságtan továbbfejlesztésére.

A legfontosabb tanulság, amit a programtervezet tanulmányozásából a politikai gazdaságtan művelőinek le kell vonniuk az, hogy ez a tudomány csak úgy fejlődhet tovább, csak úgy maradhat átütő erejű fegyver a dolgozó emberiség szolgálatában, ha lépést tart a gazdasági fejlődés valóságával, ha mindenekelőtt a szocialista országok gazdasági fejlődésének további útját tudja megvilágítani tudományos előrelátással. Ehhez a politikai gazdaságtannak elsősorban azt kell kutatnia, hogyan lehet a lehető legnagyobb felhasználni a szocialista országok rendelkezésére álló erőforrásokat, hogyan lehet a szocialista termelési viszonyok keretei között a legjobban biztosítani a korunkban végbemenő tudományos és műszaki forradalom vívmányainak felhasználását, melyek azok a legjobb módszerek, amelyek lehetővé teszik a termelés leg-ésszerűbb tervezését és megszervezését.

Ennek az igen széles feladatkörnek két vonatkozását szeretném csak aláhúzni. Az egyik: a mai Magyarországon kibontakozó szocialista termelési viszonyaink és termelőerőink beható tanulmányozásának feladata. Ahhoz, hogy a politikai gazdaságtan nálunk a szocializmus építésének eleven hatóereje legyen, arra van szükség, hogy a szocializmus építésének általános fő törvényszerűségeiből kiindulva általánosítsuk saját szocialista gazdaságunk új jelenségeit, tudományos rendszerességgel felfedjük saját gazdasági erőforrásainkat és elemezzük azok teljes kihasználásának lehetőségeit.

A másik vonatkozás, amit ki szeretnék ragadni: a szocialista országok közötti kapcsolatok és a kapcsolatok fejlesztési lehetőségeinek az eddiginél sokkal behatóbb tanulmányozása. A programtervezet hangsúlyozza, hogy a szocialista országok általános gazdasági színvonalának fellendítéséhez és kiegyenlítéséhez szükség-

ben stb. egyaránt. Ezért helyes-selhető az Egyetemi Tanácsnak az a javaslata, hogy néhány tanszék mellett kutatócsoportokat létesítsünk. Az ipargazdaságtan tanszékére vonatkozó javaslat mellett helyes-selném, ha a matematikai tanszéken megszerveznénk a programozási csoportot, amely megbízható segítője lenne a többi tanszék kutatómunkájának, és segítséget nyújthatna a népgazdaságnak is, de oktatásunknak is.

ges, hogy ezek az országok hatékonyan éljenek a szocialista világrendszer előnyeivel. Ehhez pedig nem utolsó sorban az kell, hogy behatóan tanulmányozzuk a többi szocialista ország gazdaságát, elemezzük a szocializmus építése során szerzett tapasztalataikat, fel-

A tudomány fejlesztése és vívmányainak alkalmazása

Bognár József dékán

A Szovjetunió Kommunista Pártjának programja — korunk ezen világtörténelmi jelentőségű dokumentuma és cselekvési vezérfontala — nagy figyelmet szentel a tudomány és a technika problémáinak. A tudomány ugyanis a társadalmi termelőerők növekedésének döntő tényezőjévé vált. Ezért napjainkban szinte egyetlen nagyságrendben jelenkezik a két egymással szoros összefüggő feladat: a tudomány fejlesztése és a tudományok vívmányainak alkalmazása a termelésben és a gazdasági-társadalmi élet egyéb területein.

Az elmúlt két évtized során a tudományok differenciálódása mellett új komplex tudományos diszciplínák alakultak ki és számos új kutatási módszer meghonosodott szinte minden tudományterületen. Közismert például, hogy bizonyos matematikai és statisztikai módszerek a természettudományok és a társadalomtudományok szinte minden ágában alkalmazhatók.

Érthető tehát, ha matematika, fizika, kémia és a biológiai fejlődése ma a közgazdaságtudományban alkalmazásra kerülő módszereket is gazdagítja.

A társadalomtudományokkal kapcsolatban a dokumentum azt emeli ki, hogy azok a szocialista társadalom tudományos módszerekkel megvalósuló vezetésének alapját képezik.

A közgazdaságtudomány feladatát a dokumentum az anyagi erőforrások és a munkaerőtartalékok, gazdaságos felhasználását biztosító utak megkeresésében, az ipar és a mezőgazdaság hatékony szervezési formáinak kidolgozásában jelöli meg.

A dokumentum tehát azon útmutatást adja a közgazdászok számára, hogy elsősorban a gazdasági folyamatok ésszerű irányításával kapcsolatos problémákat kell megoldá-

dolgozzuk a nemzetközi munkamegosztás kérdését, amelyek egyre újabb formái alakulnak ki a szocialista országok között.

Ez a két vonatkozás, amire kitértem, azt hiszem az egyetemi oktatás szempontjából sem érdektelen. A mi egyetemünkön is szükség van arra, hogy a magyar népgazdaság kérdéseit ne csak történelmileg ismertessük, hanem — nagyobb mértékben mint eddig — tudományosan elemezzük a fejlődés során felmerülő új problémákat. Másrészt jó, hasznos és szükséges is, hogy a gazdaságtani oktatóink eredményeként hallgatóink el tudjanak igazodni az USA-ban vagy az NSZK-ban végbement fontosabb gazdasági folyamatokban, de még sokkal szükségesebb, hogy egész politikai gazdaságtan oktatásunkat olyan arányban fejlesszük, hogy az egyetemről kikerülő fiatal közgazdászok jól el tudjanak igazodni a szocialista világrendszer kérdéseiben, behatóan ismerjék a szocialista országok gazdaságát. Így fognak tudni csak saját maguk is — ki-ki a maga posztján — aktívan és tudatosan részt vállalni a szocialista államok közötti gazdasági együttműködés továbbfejlesztésében, ami — mint a programtervezetből is kiténik — egyik legfontosabb feltétele annak, hogy a szocialista országok többé-kevésbé egyidejűleg, egyazon történelmi korszakban térhessenek át a kommunizmusra.

Nem elég csak a kötelező tananyag!

TDK megbeszélés

Az elmúlt héten tartották meg egyetemünkön az 1961/62-es tanév tudományos diákköri munkájával kapcsolatos megbeszélést. Párízis elvtárs rögtön a bevezetőben arról beszélt, hogy alapvetően nem sikerült a kitűzött cél elérése, és a jövőben az legyen a cél, hogy — ha kevesebb tagot is számlálól — de valóban értékes munkát végző tudományos diákkörünk legyen.

Ezután Báger elvtárs, a tudományos diákköri tanács elnöke részletesen ismertette az eddigi tapasztalatokat, eredményeket és hiányosságokat, valamint az előttünk álló feladatokat. Ha elméletileg és gyakorlatilag egyaránt jól-képzett közgazdászok szeretnénk lenni, — mondotta — korántsem elegendő, ha csupán a kötelező tananyagot végezzük el. Ennek az célnak az elérése megköveteli a közgazdasági irodalom szélesebb körű feldolgozását, a népgazdaság konkrét problémáinak vizsgálatát, adatok összegyűjtését és általánosítását. Mindehhez nagyszerű alkalmat és segítséget nyújtanak a tudományos diákkörök. Emellett sok előnnyel jár a TDK-munka; gondoljunk itt például arra, hogy

ezek az előtanulmányok nagymértékben segítik a disszertáció elkészítését, vagy, hogy a hallgató már az egyetem elvégzésekor otthon érezheti magát a népgazdaság valamelyik területén.

Milyen eredményeket értünk el eddig? 1957 óta folyik az egyetemen diákköri munka, évente átlag 12 dolgozat készült el. Néhány dolgozat komoly színvonalat ért el. (Például tudományos ülésszakon való felolvasás, dícséret stb.) A pápai termelőszövetkezeztől szóló nyomtatásban is napvilágot látott.

Szeretnénk kiemelni néhány tanszékét, amelyeknek TDK körei a legjobban dolgoztak: *Folyamatos és tervezett kutatómunka folyt a gazdaságtörténeti tanszéken, ahol a hallgatók az 1945—49-ig terjedő időszak magyar gazdaságtörténetével foglalkoztak. Az ipargazdaságtan tanszék mellett működő TDK-ban 6 dolgozat készült el, a politikai gazdaságtan tanszéken 2, ezen kívül 4 befejezés előtt áll. Különösen figyelemre méltó, hogy a politikai gazdaságtan tanszék TDK tagjai közvetlenül a gyakorlatból merítették anyagot különböző gyárban végzett szociológiai felvételek útján.*

A tanszék részéről — az említettek kivétel — általában két szélsőség volt tapasztalható, vagy elhanyagolták, vagy pedig túlerőltették a tudományos diákköröket (szakszeminárium).

Mivel a TDK-munka az ISZM szervezete része, felvetődik ezzel kapcsolatban, hogy a *szakszemináriumokon való részvétel tudományos diákköri munkának számít-e?* A válasz: Csak abban az esetben, ha a tananyagon túlmenően foglalkoznak a témával, vagy ha olyan hallgatók kapcsolódnak be a szemináriumi munkába, akiknek számára ez nem kötelező.

Ez évben nem lesz tudományos ülésszak — a kevés dolgozat, illetve a tavaszi ülésszak miatt. Viszont az elmúlt tanévben meghirdetett pályázat értékelése — komoly pénztalakkal — novemberben történni meg.

Szükségesnek tartjuk hangsúlyozni, hogy *nem szabad egyenlőséget tenni a TDK-munka és a dolgozat közé.* Egy tanszéki munkatárs irányításával folyó kutatómunka — dolgozat nélkül is — szintén annak számít. Természetesen ez nem azt jelenti a tanszék részéről, hogy adatgyűjtőknek használják fel a hallgatókat.

A tudományos diákkörök munkájában való részvétel valóban egyetemi színvonalú feladat, sok időt és erőfeszítést kíván. Mégis azt reméljük, hogy ebben a tanévben sok új TDK-tagot üdvözölhetünk, akik valóban lelkiismeretesen vágnak neki a feladatnak.

V. G.

Az új tanév feladatait

vitatták meg az Általános és Iparkar összkötői értekezletének résztvevői. A megbeszélésen ismerkedtek meg a karok munkaterveivel, amelyekben a reform értelmében egyik legfontosabb tennivaló a szakok tematikájának és az új öt-éves tantervnek a kialakítása.

A TARTALOMBÓL:

EGY LEVELEZŐ ÉSZREVÉTELEI

„IFJÚSÁGI FÓRUM”

KOLLÉGIUMI KISIPAROSOK

VILÁGJÁRÓ PÉNZÜGYESEK

TALÁLÓS KÉRDÉSEK

Az új technika bevezetéséért

Skasits György docens

— Ma már a termelés egyetlen ágazata sem fejleszthető tudomány nélkül, „a tudomány alkalmazása a társadalmi termelőerők hatalmas növekedésének döntő tényezőjévé válik”, s mivel köztudomású, hogy é s a tudomány szerepével foglalkozom, mostani gondolataimot is ilyen témakör köré csoportosítottam.

Tudomány munkám területén az új technika bevezetésével kapcsolatos problémákról szeretnék beszélni, arról, hogyan lehet a tervezési módszereinek tökéletesítésével meggyorsítani a műszaki haladást. A közhiedelemmel szemben ez nemcsak a mérnökök, technikusok és egyéb természettudományokkal foglalkozó kutatók munkája, hanem ha- (Folytatás a második oldalon)

KULTÚRCSOPORTOK TERVEIBŐL

Új magyar tánckompozíció bemutatója

Az egyetemi népi tánc csoport programjáról

Paukó András

elvtárs, az iparkari dékani titkárral beszélgettünk, aki maga is aktív tagja a csoportnak. Elmondotta, hogy első és legfontosabb feladat az új első-évesek gyors bevonása a csoport munkájába. Ez azért lényeges, mert eddig sok olyan tag volt, aki már elvezte az egyetemet, másutt dolgozik és vidéki fellépés alkalmával, problémát jelentett elkérésük az illető vállalatától.

Amennyiben sikerül rövid idő alatt az újaknak a régi produkciókat is betanítani, megoldódik helyettesítésük kérdése, és biztosítható az estét betöltő műsorokban bizonyos munkamegosztás. Végül döntő az a szempont is — egyetemi tánc csoportokról lévén szó —, hogy a tagok zöme egyetemista legyen. Nem egyszerű probléma ez, hiszen az újaktól fegyelmet követel a táncok betanulása.

Jelenleg tehát az idősebbek jelentős többletmunkával, kedves buzgalommal tanítják az újakat, akik nem kisebb lelke-

sedéssel, szorgalmasan gyakorolják a táncokat.

Ehhez szorosan hozzátartozik a második feladat, hogy a táncok műsora, mind az új, mind a régi tagokba kellően beidegződjön. Az „öregek” most tanulják a „Szület” című táncjátékot, s rövidesen megkezdődnek az ének- és a zenekarral közösen, egy nagyobb-szabású tánckompozíció próbái is.

Még októberben sor kerül az idei első komolyabb fellépésre a Népitáncosok Bemutató Színpadán, ahol szakmai vezetők előtt mutatkoznak be a különböző csoportok. Ilyen módon lehetőség nyílik a művészeti munka szakzerű értékelésére, a hibák megbeszélésére, és kijavítására. Az évi programban hagyományos a november 7-i, az április 4-i és a május 1-i fellépés.

Harminc elsőéves az énekkarban

„Minden erőnkkel azon leszünk, hogy ez évi munkánkkal is eleget tegyünk a várakozásnak” — mondotta

Tóth Mihály

egyetemünk énekkarának vezetője, amikor a kórus terveiről érdeklődöttünk.

„A munka tulajdonképpen már el is kezdődött — kezdi Tóth elvtárs —, hiszen énekkarunk már az évnnyit ünnepelesen szerepelt, majd a kerületi pártbizottság rendezvényén lépett fel. Legfontosabb feladatunk a tanév elején az volt, hogy az elsőéves hallgatókból megerősítsük a kórust, akik majd beilleszkedve a munkába, még tovább emelik a színvonalat. A közös próbák már el is kezdődtek, amelyeken a régebbi tagok mellett, mintegy 30 elsőéves látott munkához. A program: felkészülés a legközelebbi feladatokra. Az egyetemen rendezett szimfonikus hangverseny sorozatban, az énekkar is fontos feladatot vállal, ahol többek között a Belügyminisztérium Szimfonikus Zenekarának kíséretével, Händel egyik oratóriumának részletét adja elő a Műszaki Egyetem énekkarával közösen. A sorozat műsorában szerepel még Beethoven Kórusfantáziája és Haydn Évszakok című oratóriuma. Természetesen a továbbiakban is, minden ünnepélyes alkalommal szerepelni kívánunk. Érdekes színműtje

A tervek között szerepel egy, az ének- és a zenekarral közös műsor összeállítása, még az ősszel a Televízió számára.

Nyáron tánc csoportunk Balatonkenesén volt edzőtáborban. A helyi tsz meghívására, október-november valamelyik szombat-vasárnapján ismét el látogattunk, segítünk a szüretelésben, és műsorunkkal szórakoztatjuk a dolgozókat.

Két másik vidéki fellépés is szerepel a tervek között: egyik most lesz ősszel Salgótarjánban, a másik tavasszal, később meghatározandó helyen.

Végül Paukó elvtárs azt is elmondta, hogy minden valószínűség szerint, megismétlik az edzőtáborozást a következő nyáron is, mert mind a jó kollektíva kialakításához, mind a művészi fejlődéshez nagymértékben hozzájárult.

Nagy Erzsébet

lesz az énekkar műsorának az az új kezdeményezés, mely szerint felveszi a kapcsolatot az Orion munkáskörösével, s a november 7-i ünnepélyen a két kórus közös műsort ad. A mintegy 120 tagú közös kar előadásában hallhatja a közönség Alekszandrov: Poéma Ukrajnáról című művét, zenekísérettel, és ugyancsak újszerű bemutatkozás lesz a kubai forradalmi himnus előadása. Távolabbi terveink között megemlíthetem még a KISZ kulturális seregszemléjén való részvételt, majd pedig az eddigi gyakorlatok alapján, a három egyetem hangversenyét a Zenekadémián. Röviden ennyiben foglalhatjuk össze legfontosabb feladatainkat. A célok szépek és lelkesítőek, megvalósításuk komoly és szorgalmas munkát igényel. Ehhez az szükséges, hogy az énekkar minden tagja szívvel-lellyel vegye ki részét a közös munkából. Elsősorban legfontosabb a próbákon való részvétel. Bizunk abban, hogy elsőéves hallgatóink, követve a felsőbb évesek példamutató munkáját, odaadón kapcsolódhatnak be az énekkar tevékenységébe. Fel-emelő érzés viszont látni a KISZ gondoskodását. Huszár elvtárs látogatása is azt fejezte ki, hogy az egyetem törődik az énekkarral, s mi, eredményes munkánk egyik biztosítékát ebben látjuk. Reméljük, hogy közös összefogással, kitartó munkával valóban eleget tudunk tenni a várakozásnak.”

Sivák József

Szilánkok

Ez úton kérem annak a fiatal tanársegédnek elnézését, akit a múltkoriban a következőképp szólítottam meg a III. emeleten:

„Szevasz! Neked is itt, valahol a pokolban lesz órád?”

Az értelem olyan valami, ami a nullától a végtelenig terjed, de a nulla körül sűrűsödik.

A: — Te, ismered azt a piros kardigános, szűkszoknyás, fekete hosszuhajú el-sőt, aki mindig fehér túsarkúban jár?

B: — Arra a kékszemű, csikós-zsákruhás, strandpucos szökere gondolsz, aki feltűzve hordja a haját? — Igen. Ismerem.

AGRÁROSOK GYAKORLATON

RESS SÁNDOR III. évet még a tanév kezdete előtt, ott-hon kerestem fel, hogy a termelési gyakorlaton szerzett tapasztalatairól érdeklődjek.

Baranya megyében, a rózsafai KOSSUTH TSZ-BE kerültem, s a feladatom ugyanaz volt, mint a többieké — a mezőgazdaság önköltségszámításával kellett foglalkoznom. Az előzetes útmutatást a számviteli tanszéktől természetesen mindannyian megkaptuk. Érdekes és igazán hasznos volt számomra a gyakorlat, mind szakmai, mind egyéb tekintetben.

Remek szállásom és ellátásom volt, és nagyon kedvesen bántak velem egész

otlitém idején. Megérkezésemkor a szintetikus könyvelésnek öthavi elmaradása volt, mivel a főkönyvelő megbetegedett.

Az analitikus elszámolás és a bizonylatolás nagyjából rendezett volt, annak ellenére, hogy a bizonylati fegyverem a folyó ügyek tekintetében elég laza. Olyan általános benyomás alakult ki bennem, mint az emberek szinte félténe a papirtól, félténe a frásba adni valamit. Akadt is elég sok munkám, gyakran dolgoztam napi 10–12 órát, de legalább sikerült a lemaradást behozni. Az elmúlt években a tsz még nem végzett önköltségszámítást, de az idén már igen, s így a rám bízott fel-

Az ötletet egy elletset beszélgetés adta. Ebből később a menzán néhány mondat ütötte meg a fülemet, melyek a szomszéd asztalnál hangzottak el.

— Kérem néz ki az új háréd. Hol szoktál nyíratkozni?

— Hol? Hát ott-hon... vagyis a kollégiumban. Eppen tegnap nyírt meg Attila.

— Ki az az Attila? — Hát nem ismered Király Attilát? Ő a mi házi borbélyunk. Szobátársak vagyunk és...

Sajnos, a beszélgetésből mindössze ennyit tudtam elcsúszni. Perdig kíváncsi lettem volna a házi Figaró működésére. Az eset után érdeklődni kezdtem néhány kollégistától, és nem kis meglepetéssel vettem tudomásul, hogy nem is egy, hanem sok közigazgatás-borbélyt találhatok a diákok között. Öszintén szólva eddig semmit nem tudtam rólok. Gondolom, mások is vannak hasonló helyzetben és hoztam hasonló kíváncsisággal felruházva. Elhatároztam ezért, utána nézek, hogyan dolgoznak „szolgáltatási” kollégisták és ami érdekeset megtudok, azt közlök a közönségemmel. Ime!

A Makarénko utcai diákokthozban kerestem meg egy olyan embert, aki már évek óta rendszeres borbélykerülő és készséggel beavat a kollégiumi nyíratkozást és a főbbiek is elégedettek vagyunk az ingyenfrizúrával.

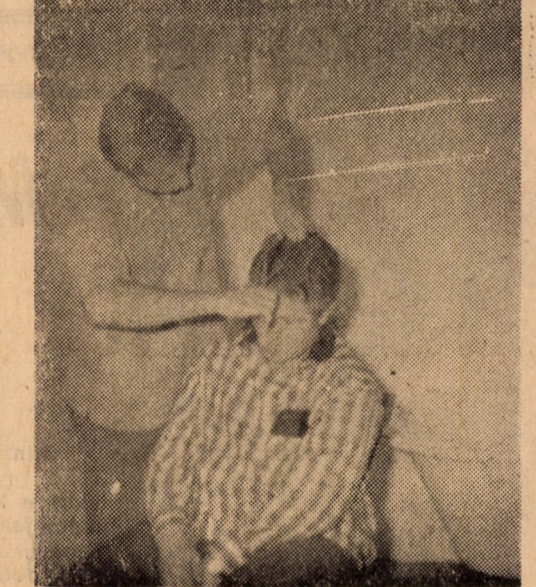
41-es szoba lakója. Szobátársra a cikk elején említett Attilának. Kérdésemre a következőket mondta el:

Mióta az egyetemre járok — bizony már harmadik éve — szeptembertől júliusig nem kell borbélyhoz mennem. Amikor kis-sé megnő a hajam,

Felsorolt ezután még néhány előnyt, ami egyenesen irigylett teszi őket a borbélyhoz járó szegény földi halandók előtt. Tehát:

1. Attila annak megfelelően nyír, ahogy azt a páciens kéri. Melyik fodrász-üzletben teszik meg ugyanezt?

2. Attila nem tuk-

megkérem Attilát, s ő munkához lát. A fodrász helyiség rendezése a fűrészszoza.”

De vajon hogyan vannak megelégedve a munkával? Nem végez selejtnyírat? „Előfordul néha, hogy kicsit több haj távozik el a fejéről, mint kellett volna. Ilyenkor kilitásba is helyezek egy kis agyszálát, de ez rendszerint csak igéret marad. En is meg a főbbiek is elégedettek vagyunk az ingyenfrizúrával.

mái fél órán keresztül senkire kenőcsöt, olajokat, hajszereket, csodaszereket etc. Addig a fodrász!...

3. A kollégiumban a hajvágásért nem kell fizetni és nem kell borralat adni.

4. Nem kell várakozni, gyorsan elkészül a frizura, ámbár kevesebb szakértelmmel, de mindenestre több lelkiismeretességgel. És ez sem megvetendő.

Mennyiben nevel gondolkodásra a tananyag?

(Egy levelező hallgatónk észrevételei)

A statisztikai adatok szomorú tanúsága szerint az esti és levelező hallgatóknak csak a fele szerez diplomát. A lemorzsolódás egyformán káros a hallgatóknak és a községnek is. Nem kívánok itt azokról írni, akik kezdtől fogva komolytanulni fogtak a tanuláshoz, mert szerencsére nem ez a jellemző. A többiek számára viszont keserves dolog sokszor éveken át tartó fűrészszoza után búcsút mondani az egyetemnek.

Szeretnék az eddigi tanulmányi idő tapasztalatai alapján évfolyamtársaim nevében is egy pár észrevételt tenni és néhány — talán használható — tanácsot adni, különösen a most kezdők számára.

Először a tanulásról

Ezen a területen nem könnyű általános érvényű tanácsot adni, a tanuláson is

egyéni, de itt is van általánosítható tapasztalat. A megállapított tudás első lépcsője az anyag megértése. A folyamatos tanulás a gyakorlatban nem mindig valósítható meg, de arra mód van, hogy az anyag megértésében — bizonyos nyelven szólva — biztosítsuk a naprakészséget. Így a vizsgák előtt könnyebb a tanulás és a rendelkezésre álló időt a megtanulandó anyag ismeretében ésszerűen be lehet osztani.

A tanszékek által biztosított konzultációs lehetőségeket nagyon sokan nem veszik igénybe. Ennek oka nem kis részben az, hogy a már említett megértési naprakészség hiányában a hallgatók nem tudják, hogy mit is kellene kérdezni így azután el sem mennek. Közvetlenül a vizsgák előtt pedig attól tartanak, hogy esetleg a vizsgázató előtt árulják el nagyfokú tájékozatlanságukat. A konzultáció segítségével pedig sok időt és fáradságot lehet megtakarítani.

Régi katonai aranyigazság, hogy az „ellenség” lebecsülése súlyos hiba és a vereség okozója lehet. Ehhez hasonló hibát tanulás közben is el lehet követni. Egy-egy vizsgára való felkészülés tanulási igényében nagy különbség lehet. Van olyan tárgy, amelynek anyaga olvasmányos, könnyebben érthető és kisebb terjedelmű is egy másikhoz viszonyítva, esetleg — ez különösen esti hallgatókra vonatkozik — a szakmai gyakorlatból ismert. Fél év végén ezután a tanulási hajrában sokan abba a hibába esnek, hogy az ilyen tárgyat egy kicsit mellékesen kezelik, szinte félvállról veszik. Ilyenkor következik be a vizsgán ezután az az alapjában nem is olyan váratlan kellemetlen meglepetés. Előfordult már, hogy főkönyvelő számvitelből megbukott.

A nagyfokú lemorzsolódáshoz

a rossz módszerű és elégtelen tanulás a különféle egyéb és

Megtudtam még, hogy Attila rendszeres pácienseinek száma 10–15, akik általában évfolyamtársai közül kerülnek ki. Viszont a többi évfolyamon is vannak önkéntes borbélyok, akik szintén társadalmi munkában, szíveségből teszik mindezt. És miként látjuk vajon ök a saját kézműipari tevékenységüket? Őket vajon ki nyírja meg? Szabódott bár, de sikerült nyilatkozásra bírni Attilát, a legfőbb illetékest. Elmondta, hogy több mint 3 évvel ezelőtt fedezték fel benne barátai a fodrász östehetséget. Azóta már alaposan gyakorlatra is szert tett. Egyébként egyedül nyírja meg önmagát is, két tükör segítségével. Munkamódszerére a kombinált technika jellemző. Ollóval és borotvával egyaránt dolgozik. Megkérdeztem, szívesen teszi-e? A válasz határozottan meglepő volt:

Direkt jól esik csinálni. Az ember kiélheti alkotókedvét. Nem is szívesen esz, inkább szórakozás. A srácoknak nem mindig, mert ha valamelyiknek sok van a rovársán, „büntető frizúrával” kerül ki a kezem alól.

Eriport keretében nem akartam közgazdasági elemzést nyújtani kollégiumi fodrász-iparunk fejlettségi fokáról — csupán a kulcslyukon át lestem el a kollégiumi élet egyik intimtását.

F. P.

TANULMÁNYI VERSENY

Az 1960/61-es tanév II. félévében a tanulmányi versenyben az

Ipar III. alapszerv került az első helyre. Tanulmányi eredményük 3,71 százalékról 3,81-re javult. Egész tanulmányi munkájukra jellemző a céltudatosság. Az alapszervnek arra kell törekednie, hogy más területen igyekezzen behozni lemaradását. A versenyben 379 pontot szereztek. Az utóvizsgák számát sikerült a minimálisra csökkenteniük. II. ik helyre a

Kereskedelmi Kar IV. évfolyam

került. Eredményük szintén 3,81, a pontozásnál 375 pontot szereztek. A tanulmányi munkában elég eltérő a belker és a külker szak, ami az eredményekben is tükröződik. Az alapszervnek még fokozottabb figyelmet kell fordítania a belkereskedelmi szak tanulmányi munkájának javítására.

III. helyezést az

Általános kar IV. évfolyam

ert el. Eredményük 3,74 százalék. Az alapszervnek a félév folyamán arra kell törekednie, hogy rendszeresen foglalkozzon azokkal a hallgatókkal, akik gyenge eredményt értek el. Az utóvizsgák aránya elég magas volt az alapszervezetnél. Tényleges hiányosságok tapasztalhatók az ideológiai árgyaknál is. Pontszámuk 365. Az október 4-i ünnepélyes gyűlésen az első három helyezettnek a VB képviselője tnyújtotta az oklevelet. Az első helyezést elérte Ipar III. évfolyamnak pedig a tanulmányi vándorzászlót és 200 forintot. Az alapszerv részéről **Mihály Sándor** titkár mondott köszönetet. Egyben figyelmeztette az alapszervet arra, hogy a kapott vándorzászló mindenkit kötelez a jobb munka elvégzésére.

A KISZ VB javasolja az alapszervezetnek, hogy ebben az évben indítsanak széleskörű tanulmányi versenyt az SZKP XXII. kongresszusa tiszteletére.

Igen – és NEM

VÉRTES GÁBOR III. éves általános szakos hallgató. Ő is részt vesz az ISZM-mozgalomban, és az első jelvényt sikerrel megszerezte. KISZ lapja szerint szép, komoly vállalásokat tett minden területen, és ezeket példásan teljesítette. Mi van ezek mögött az egyszerű mondatok mögött?

A vállalásokat együtt beszéljük meg a csoporttal — mondta Vértés Gábor. — Itt döntöttük el azt is, hogy közösen megyünk társadalmi munkára. En ezenkívül még két hetet dolgoztam Berentén. Elhatároztam, hogy tanulmányi eredményemet jórról jelesre emelem. Talán ezt volt a legnehezebb teljesíteni, de segítettek a csoporttársaim. Természetesen én is segítettem nekik, ahol tudtam. Épp ezért vállaltam azt, hogy a nyelvtanulásban segítsek a gyengébbeknek. Miért éppen a nyelvtanulásban? Mert nagyon szeretem nyelveket. Ezzel magyarázható, hogy részt vettem eddig minden fordítversenyben, amit csak az egyetem rendezett. Sport terén? Tagja vagyok az asztalitenisz-csapatnak. Igyekeztem olyasmiket vállalni, amiket szívesen teljesítek, s képességeim is megvannak hozzá. Így aztán ígéreteimet komoly munka vál-

totta valóra. Szeretném a mozgalom következő évét is eredményesen zárn.

DALLOS LÁSZLÓ II. éves

külker-szakos. — Közepes tanuló vagyok, tehát elsősorban tanulmányi eredményemen akartam javítani. Ez sajnos, nem sikerült. De azért nem hagytam fel az igyekezettel és most úgy érzem, már reálisabb ez az ígéret. Társadalmi munka? Igen. Azzal baj volt. Először egy kis lábrándulás „akadályozott” meg a vállalás teljesítésében, később pedig betegségem, majd a vizsgaidőszak gördített elem komoly akadályokat. Ugy gondolom, ez volt éppen a döntő abban, hogy nem kaphattam meg a jelvényt.

Most újra próbálkozom. Elsősorban elhatároztam, hogy vállalásaim megvalósításában leszek. — Az ISZM-vállalás komoly dolog. Saját maga és lehetőségei ismeretében tegye meg ezeket az ember, s év közben úgy dolgozzon megvalósításukért, hogy az év végén ki is tűzhesse a megérdemelt jelvényt.

Kétyl Katalin

Szeminárium a Gellért tanszéken...

Ifjúsági

FORUM FORUM

Az ISZM új vállalásairól

Néhány nappal ezelőtt az ünnepélyes taggyűlésekkel lezárult az Ifjúság a szocializmusért mozgalom első éve... 820 hallgató kapta meg a kis könyvecskét és a jelvényt. Ebben a tanévben hallgatóink zöme már a második fokozat megszerzéséért fog dolgozni. Megkértük a KISZ VB néhány tagját, nyilatkozzék az új vállalási lehetőségekről.

Csáki Csaba, szervezőtitkár:

A társadalmi-fizikai munka területén tett vállalások az elmúlt évben igen jól sikerültek, hallgatóink több mint 40 000 társadalmi-fizikai munkakórát teljesítettek. E tanévben a fő vállalási formának továbbra is a 20 órás mozgalomban, illetve a nyári építőtáborban való részvételt tekintjük. Komoly eredményeket tartjuk, hogy a 20 órás mozgalmat a KISZ-csoportok szívügyüknek érezték. Ennek teljesítése továbbra is lehetséges a csoport önálló szervezésében és a diáktanthonokban. Emellett a KISZ-bizottság 1000 munkára teljesítést vállalt a kerületben és biztosítja a csoportok felmerülő igényei szerint egyéb munkalehetőségeket is. I. és II. éves hallgatóink körében a legfontosabb vállalásnak a nyári önkéntes ifjúsági építőtáborban való részvételt tekintjük.

Dr. Szikszay Béla, agit. prop. titkár:

E tanévben igyekszünk még szélesebb vállalási lehetőségeket biztosítani. Helyesnek tartanánk, ha a csoportok közösen elhatároznák a politikai körülmények között való aktív, rendszeres részvételt. Emellett minden hallgató számára biztosítottunk egyéb vállalásokat. A legfontosabbak: politikai olvasómozgalomba való bekapcsolódás (a választható művek címjegyzékét később közöljük), világnézeti körök munkájába való részvételt, egyetemi pártnapok, politikai rendezvények rendszeres látogatása.

Dr. Párizs Lajos, tanulmányi felelős:

Az elmúlt évi eredmények alapján továbbra is alapvetően fontosnak tartjuk, hogy a közepes vagy ennél gyengébb eredményt elért hallgatóink képességeiknek jobban megfelelő, konkrét vállalásokat tegyenek. El kell érni, hogy a jó, kitűnő, jeles hallgatóink elsősorban tudományos diákmunkában vegyenek részt. Fontos, hogy az ideológiai tárgyak eredményeinek javítására is szülessenek vállalások.

Barabás Dénes, kultúrfelelős:

Az elmúlt év vállalásainak színvonalával, illetve azok teljesítésével nem lehetünk túlzottan elégedettek — mondja Barabás elvtárs. A hiányosságok kijavítása érdekében a vállalásokat két csoportra osztottuk: az első csoportban főként a kultúrszaktály által biztosított lehetőségeket találhatók (pl. egyetemi hangversenybérlet, ifjúság fóruma, művészeti együttességek tagság stb.), míg a második csoport vállalási lehetőségei azt a célt szolgálják, hogy a hallgatók aktívabban bekapcsolódjanak a diáktanthonok, az alapszervezet, vagy a KISZ-csoport kulturális életébe. Elfogadhatónak csak azt a vállalat tekinthetjük, ha mindkét csoportból legalább egy-egy feladatot vállal a résztvevő.

Oláh János, sportfelelős:

A sport területén tett vállalások értékelése azt bizonyítja, hogy az ezen a területen jelentkező feladatok a résztvevők, de a KISZ-csoportvezetők és az alapszervezeti vezetőségek sem vették eléggé komolyan. Erre a hiánnyosságra szeretnénk nagyon felhívni a figyelmet és egyben arra törekszünk, hogy a szélesebbkörű vállalási lehetőségeket biztosítsuk. Ezek közül a legfontosabbak: a Kilián testnevelési mozgalomban való részvétel (ebben a tanévben) legalább ötven pont megszerzése, a természetjáró szakosztályban részvétel, aktív sportolók vállalják, hogy az év folyamán legalább 6 bajnoki mérkőzésen szerepeljenek. Sportvállalások teljesíthetők a diáktanthonokban is.

A KISZ-bizottságon még elmondották, hogy a közeljövőben útmutató jelenik meg a KISZ-csoportok számára, amely tartalmazza a mozgalom megindításával kapcsolatos szervezési és adminisztratív feladatokat, valamint a részletes vállalási lehetőségeket.

Oktober 4-én, szerda délután zajlottak le az idei tanév első taggyűlései, melyeken értékelték az alapszervezetek elmúlt félévi munkáját, és az „Ifjúság a szocializmusért” mozgalom múlt évi eredményeit. Ezen a taggyűléseken kerültek kiosztásra az ISZM-jelvények és igazoló könyvecskék. A három évfolyam alapszervezeteiben 820 jelvényt osztottak ki azok között, akik sikerrel teljesítették a mozgalom első évi vállalásait.

TENGERITÖRÉS

A kollégiumok hamar hozzákezdtek a társadalmi munkák szervezéséhez. Monoron mintegy kétszáz fiú és lány, a Veres Pálné utcai kollégium és a Rudas László utcai diáktanthon lakói vettek részt kukoricatörésen.

A nyári táborozás eredményeiről

Évről évre nagyobb számban vesznek részt egyetemünk hallgatói a KISZ nyári építőtáborokban. Ebben az évben tovább növekedett a táborozás népszerűsége és jelentősége azért is, mert az Ifjúság a szocializmusért mozgalom részterülete az itt végzett fizikai munka.

Az elmúlt tanévben a szervezés idejében megkezdődött. 495 hallgató adta le jelentkezését. Így a megadott tervszámot jelentősen túltejesítettük. Igaz, 81 hallgató végül nem ment el a táborba. Egy részüknél indokolja a távollémaradást betegség, külföldi utazás, vagy az, hogy a túljelentkezés miatt szükségessé vált átcsoportosítások nem megfelelő időpontot jelöltek ki számukra. 15-en azonban önhibájukból nem mentek el. Hiányoltunk a táborból 9 tanár elvtársat is.

Az építőtáborokban részt vett hallgatóink általában jól dolgoztak, munkájuk népgazdaságilag hasznos volt. Mivel egy brigádban általában egy alapszervezetből voltak hallgatók, a közös munka során javult a kollektív szellem, a brigádtagok közelebbről is megismerték egymást. Ennek jó hatása bizonyára jelentkezett az egyetemi KISZ-munkában is.

A munkaversenyben elért eredményeink szépek, bár a munkateljesítmények tekintetében az egyes brigádok között nagy volt a szóródás.

A bodakajtori táborban különösen jó volt a munkafegyelem, a közigazgatás-lányok lelkes munkájukért minden dicsőretek kiérdemelnek. A táborparancsnokság bátran támaszkodhatott rájuk, a nehéz és „népszerűtlen” munkáknál is, mint például a szőlőkapálásra önként jelentkezők.

A berentei táborban már nem volt minden rendben. Lazább volt a tábori fegyelem, s a beruházó vállalatok sem készültek fel megfelelően a munka helyes megszervezésére és a nagyszámú fiatal rendszeres foglalkoztatására. Kedvezőtlenül hatott, hogy a különböző munkaterületek teljesítményei alig voltak összemérhetőek és emiatt a fiatalok nem mindig érezték igazságosnak az értékelést.

A táborparancsnokság munkájáról Bodakajtorban csak pozitívumok említhetők, a berentei táborban részt vett fiatalok azonban egyértelműen elmarasztalták a parancsnokság munkáját. Nem tudták megtalálni a megfelelő hangot 700 egyetemi hallgató irányításához.

Meg kell említeni néhány fegyelmetlenséget.

Fegyelmi kérdés elsősorban az, hogy 15 ember igazolatlanul és indokolatlanul nem ment el a táborba. Előfordult

olyan eset, hogy például Szundi József brigádja (II. külker) munkaidő alatt kártyzott vagy hogy Marháts Mihály brigádja nem jelent meg zászlófelvonáson. Tanulságos eset, hogy a bodakajtori táborból Wolf Mária illegálisan távozott a Balatonra, s közben autóbaleset érte. Reméljük, hogy az érintettek levonják az esetek tanulságait.

A fegyelemről szólva elmondhatjuk: a hallgatók általában jól beleilleszkedtek a tábori közösségekbe, az esetleges fegyelmetlenségek megfékezésére a brigádok több esetben együttesen léptek fel. Nem kellett a táborból senkit sem hazaküldeni, s a KISZ-bizottság sem kapott értesítést fegyelmetlenségről.

Úgy véljük, hogy az évi tapasztalatok alapján helyes,

ha a jövőben a KISZ-bizottság — miután elkészítette a brigádbeosztást, közli a brigádvezetőkkel és így lehetőséget ad arra, hogy már előzetesen összeszedhessék embereiket.

Megkönnyítené a közigazgatás beilleszkedését a tábori életbe, ha a jövőben a KISZ-bizottság minden turnusban kijelölne egy KISZ-vezetőt, aki képviselné a táborvezető felé a közigazgatásbrigádokat.

Ebben a tanévben az építőtábori szervezés lényegében az ISZM vállalások megtételével együtt megkezdődött. Az elmúlt nyáron végzett jó munka, a lelkes jelentkezés alapján várhatjuk, hogy a közigazgatás fiatalok jövőre is kivesszék részüket az építőtábori munkából.

Fejlődött a csoportunk

Nemrégén zajlott le az ISZM értékelése a III. évfolyam tanári B-szakán. Csoportunk minden tagja megkapta az „Ifjúság a szocializmusért” mozgalom első fokozatú jelvényt.

Ez így szépen hangzik,

de sok munkát és problémát jelentett, míg eljutottunk ideig. Az értékelő csoportgyűlésen egyenként vizsgáltuk meg a teljesítéseket. Először felolvastuk a vállalásokat, utána mindenki maga mondta el, hogy mit nem tudott teljesíteni, hol érez hiánnyosságokat, és mi az oka ennek. Miután a csoport többi tagja is hozzászólt, elmondták a véleményüket és közösen állapodtak meg abban, hogy javaslataink-e a jelvény megadását.

Nem mindenki teljesítette

pontról pontra a vállalását. Egyik lány például jörendűségeit vállalt, és nemcsak, hogy nem érte el ezt a szintet, hanem még utóvizsgálja is volt év végén. Mégis elfogadtuk a munkáját. Talán a kívülállókból azt gondolják, hogy túlságosan enyhék voltunk, az illető nem érdemelt jelvényt. Szeretném elmondani, mégis hogyan jutottunk erre az álláspontra. Két dolgot vettünk figyelembe. Először: a többi területen teljesítette vállalásait. Másodszor: eddigi munkáját, eredményeit. Többen hozzászóltak és hangoztatták, hogy javult a tanulmányi munkája. Múlt félévben minden tárgyból elégséges volt, most pedig 3 fölött van az átlaga. Igyekezett többet és jobban tanulni, vizsgaidőszakokban többször bejött a kollégiumba és közösen tanultunk.

Ezért javasoltuk a jelvény viselésére.

Vitalkotunk

a kulturális vállalások értékelésénél is. Egy éve a vállalások összeállításánál a konkrétság szerepelt egyik fontos irányelvünként. Ezért legtöbbször címet szereltünk, hogy milyen operát, színművet szándékozzunk megtekinteni. Most derült csak ki, hogy ez nem volt helyes, előre nem lehet az ilyesmi pontosan beütemezni. Viszont ezt már az idei vállalásoknál figyelembe fogjuk venni.

Hangsúlyozni kell a közös vállalások jelentőségét, mert hozzájárulnak a kollektíva összekovácsolásához, a jó közösségi szellem kialakulásához. Az első évben csoportunk nagyon nehezen szokott össze. Azt hiszem ebben szerepét játszott a fiúk és lányok rossz aránya a csoporton belül. Még tavaly is voltak surlódások, erős nézeteltérések. Az elmúlt év alatt ez is megváltozott. A csoport tagjai közelebb kerültek egymáshoz, sokkal jobban megértik egymás problémáit. S ebben nem kis része volt a közös megmozdulásoknak, kirándulásoknak, színház- és mozilátogatásoknak.

Végigtekintve az „Ifjúság a szocializmusért” mozgalom első évét, megállapíthatjuk, hogy

munkánk eredményes volt.

Hozzájárult eszmei-politikai fejlődésünkhöz, szakmai és kulturális műveltségünk gyarapításához.

Koszonits Katalin

Golyabál 1961 – golyaszemmel

Kezde 9 órakor. Tehát, mint mondtam, fél tízkor már a zenekar is együtt volt. Röviddel ezután már az örökifjú keringő hangjai mellett libbennek tova a legifjabb közgazdászok. De megálljunk, golyatárs!... Ez még nem swing... Hogy? ... hogy egyből nem lett volna meg az a húsz pár, aki megnyitja a bált!

11 óra. Már benépesült az ebédlő, túlnépesedett a klub és még jobban az aulá. Az ebédlőben betévíz itókájakért küzdenek a bálozók. Komoly küzdelem ez! De kik vannak az első sorokban? Természetesen a golyák! Hiszen meg kell mutatni, hogy nemcsak az előadókra járnak „még” oly lelkesen, hanem a nemesebb szórakozásnak is hívei. De helyzetük reménytelen. A tömegben csak a borosüvegek csevegése hallatszik...

Az aulában közben áll a bál. A jazz ifjú mesterei mindent megtesznek a hangulat érdekében. Néha meg is tapsolják őket, de valahogy nem olyan lelkes a hangulat. No, majd éjjel után!...

Éjjel! Aki teheti ülve, aki nem, állva hallgatja kultúrósaink műsorát. Szorgalmuk, amellyel a szerepeket betanulták nem ismert határt: éjjel előtt jártam a „szinpad” mögötti folyosón és mintha csak kollokviumra készülnének, úgy tanulták szerepeiket.

De a műsor valóban remek volt — mondhatnám a bál fénypontja. A golyák, s azt hiszem az egész közönség nevében is csak köszönet járhat érte.

Vége a műsornak, s azok a szerencsések, akik a műsor előtt szerettek már valami itókat, sietnek vissza az ebédlőbe, elpusztítani a maradékokat. De mikor keresni kezdik az otthagyott fél, vagy egy liter borokat, eszükbe jutnak Dante szavai „Ember, ki ide belépsz, hagyj fel minden reményvel!” Hát igen, az otthagyott bor elűnt.

Gyerünk vissza táncolni! — Nem szabad ám ilyenkor mérlegelni.

Az aulában a zenekar éppen „egyveleg”. Egyesek szerint ez az igazi dzsessz. Mások szerint borzalmas! Egy biztos — a büfé előtt akkor álltak a legtöb-

ben feketéért... Talán mégis álmosító volt egy kicsi?...

Három óra. Az egyik lány-golya édesanyja megjegyzi, hogy édes kislányom mehetnek már hazafelé, hiszen eddig úgy sem táncoltál, s úgy sem valószínű már, hogy felkérnek. A kislány arca csupa tiltakozás, hiszen elvégre is nem a Műgyetemen vagyunk, ahol köztudomású, hogy úgy osztályozzák a lányokat, hogy 1. csúnya, 2. csúnyább, 3. műgyetemi hallgató. S tényleg igaz van, mert abban a pillanatban egy jóképű, fekete fű állt meg előtte. Könyveden meghajolt, majd megkérdezte golyáskánkat: nem látta az Ágit?

Négy óra felé ritkultak már a táncolók. Mindenki jókedvűen indult hazafelé, mert hát azért mégsem utolsó dolog egy ilyen „közgazdász golyabál”. Remekül szórakoztunk! Milyen jó is golyának lenni!

S még valami! Nemcsak golyák voltak ám itt a bálon! Volt egy elsős, aki az átmulatott éjszaka után másnap 11-kor már az olvasóteremben volt és kötelező olvasmányt olvasott.

Ez már nemcsak golya, ugye kedves olvasónk? Ez már fehér holló.

Seregi László

TALÁLÓS KÉRDÉSEK

Miért kell az órakedvezmény?

— ezt kérdezhetnének szombatonként az esti hallgatók jó részétől — akik bizony, saját tanulásukat nem tartják olyan fontosnak, mint a kormány, amikor rendeletet hozott az órakedvezményről.

A feγγelmeztelenségekről már eddig is hallottam — holmi táskarádión hangjáról is beszéltek egyetemszerte — s szeptember 30-án szombaton magam is meggyőződtem róla, hogy nem valami szivedritő az érdeklődés a közös előadás témái iránt.

Az előadásra legalább tizenkésve jöttek. Igaz, hogy a hivatalok egy részében fél kilenckor kezdődik a munka, de talán félórás áldozatot még megérne az egyetemi munkarend betartása. Az az ud-

variáns is: előfordult, hogy egy magas, enyhén kopaszodó kollégánk az előadó első szavai után kíséltelt a terem-ből.

Láttam Népszabadságot, Népszavát, Film Színház Muzsikát olvasni, s nagyon sok bennülő ember előtt más jegyzetet, vagy könyvet. Előttem például két meglett férfi egész idő alatt valamilyen képleteket forgatott és beszélgetett, egy kollegina pedig a nemzeti jóvedelem termeléséről művelődött — holott az előadó a szocialista iparostársról beszélt!

De kedves kollégák, miért kell ehhez órakedvezmény? Bármelyik könyvtárban megtehetik — s még az előadó sem zavar!

Melyik tananyag csökken?

Mielőtt bárki is szemrehányást tesz, bevallom, nem elég széleskörűek az ismereteim. Csak egy területen tájékozódottam. Megnéztem a jegyzetkiadás ez évi terveit. S a korszerűsítés során sokat hangzóított tananyagcsökkenésről a következő tapasztalatokat szereztem:

A korszerűsítés nagy erővel folyik minden tanszéken. Erőteljes csökkentés történt a nemzetközi tanszék jegyzetanyagában, mivel tankönyvet

adnak ki. Csökkent a gazdaságtörténet anyaga is, mivel az év végén új anyagcselével egészítik ki. A számos átdolgozás között viszont olyan törekvések is tapasztalhatók, hogy csak hozzáírják az anyaghoz. Az ipargazdaságtan tanszék jegyzetei például az egyetlen új mellet még darabonként 20–40 oldallal gyarapodtak, egyúttal növekedésük 100 oldal — tehát egy újabb jegyzet terjedelme körül jár.

A tárgykoncentrációval elmentés törekvést mutatja (a tudományos munka intenzitása mellett), hogy az „Ügyvitel-tervezés és gépesítés”, amely éveken keresztül megfert együtt 320 oldalon, most két öndálló jegyzet lett. Egyik része maga 300 oldalas, a másik pedig 200.

Ugyancsak növekedni látszik a pénzügy tanszék jegyzeteinek oldalszáma. A költségvetés két fejezetéhez ez évben 75 oldal új anyagot írtak, a pénzforgalom és hitel jegyzeteihez is egy-egy ívet.

A külkereskedelmi tanszéken tankönyv készül „Árúsméret és világpiac” címen — de azért előtte most még 320 oldalon kiadják a témát jegyzetnek is.

Helyesen, egységes jegyzetet ad ki a gazdaságföldrajz tanszék ez évben az általános és ágazati földrajzból. Tavaly ez az anyag három kötetben 500 oldal volt — most 42 ívre, azaz, kb. 800 oldalnyira tervezik. Most már csak az kérdés: hány féléves anyag ez az elsőkönek?

Horváth Emil

B. K.

A magyar ifjúság antifasiszta megmozdulása

1941 őszére a második világháború Európa-szerte kiszélesedett. Ekkor már kezd kialakulni az az ellenállási mozgalom, amely később nagy jelentőségű a Hitler-fasizmus bukásában.

1941. október 6-ra a szocialdemokrata ifjúmunkások Budapesten a Baththány-szobor előtt néma tüntetést szerveztek. Baththány szobrárt választották, mert szerintük ő az a szabadsághős, aki a németek „igazi” ellensége.

A tüntetés néma volt. Este nyolc óra tíz perckor vonult a budafoki csoport a Baththány-szobor elé. Ott ekkor már körülbelül 250 ifjúmunkás gyűlt össze. Pár percig néma csenddel tisztelgett Baththány emlékének. A szobrot megköszörűzták, s némán szétoszlottak.

1941. november 1 — szombat délután 3 óra 45 perc.

A szocialdemokrata ifjúmunkások gyülekezni kezdenek a Kerepesi temetőben, a Kossuth-mauzóleum előtt. Legtöbbjük vörös szegfűt és szocialdemokrata pártjelvényt visel. Elhelyezkedésük után csoportosan érkeztek a helyszínre a 26–27 év körüli diáklíciálok. Ok is az ifjúmunkások mellett helyezkedtek el.

Délután négy óra körül kis csoport zöld fenyoágakból és vörös szegfűkből álló koszorúkat hozott. A koszorúkra az egyetemi ifjúság és valamennyi haladó szellemű folyóirat szerkesztősége vörös szalagokat kötött.

Kossuth sirjától a tüntetők Táncsics sirjához zarándokoltak. Rövid megemlékező beszéd után az ifjúság élénkelte a Kossuthnótát. Az ünneplők kétperces néma tisztelettel búcsúztak Táncsicsától.

Kossuth és Táncsics sirjának megkoszorúzása út a haladó magyarság egységének megteremtése felé. Azt bizonyították ezek a tüntetések, hogy a magyar munkás-paraszti értelmiségi ifjúság felismerte, a háború a nemzet pusztulásához vezet, és erejéhez mérten igyekezett az ország népét a katasztrófától megmenteni. Székely Iлона

SPORT

Először az NB II-ben

Férfi kosárlabdacsapatunk évadnyitó mérkőzése (szeptember 24.)

SZEKESFEHÉRVÁRI VASAS—KÖZGAZD. EGY.: 94:69 (48:31). Sörös (14), Szegedi (6), Luter (12), Frank Gombocz (*), Csere: Botlik (24), Kamenczyk (9).

A VASAS az elmúlt idényben az NB II. 4. helyén végzett, így a vereség várható volt. A csapat nagyon lámpalázasan játszott, Potlik kivételével, aki jól kihasználta az ellenfél védelmének hibáit. Csapatunk fő feladata az idén benmaradni az NB II-ben. Ez meglehetősen nehéz lesz, de ha szurkolóink is segítenek, reméljük, sikerül. Ezért a következő mérkőzésünk még több szurkolót várunk.

HÍREK

A sportklub elnöksége legutóbbi ülésén úgy döntött, hogy az egyetemünkön néhány éve megszűnt sajk-közösséget újra létrehozza. A sajkosztály ebben az évben a kerületi bajnokságban fog szerepelni. Sorsolás még nem készült el. A bajnokság néhány hét múlva kezdődik. Jelentkezni lehet: a sportklub helyiségében (I. em. 124. Monig István elvtársnál).

A sportklub vezetősége legutóbbi ülésén határozatot hozott a sportklub ügyének előbbreviteléről. Ez a kérdés azóta nyert nagy jelentőséget, mióta naprendben van a Kilián-mozgalom gyakorlati megszervezése. A mozgalom megszervezése és lebonyolítása elkerülhetetlenül szükségessé teszi a versenyek szervezéséhez és lebonyolításához érő KISSZ aktiválózást létrehozását. Ugyanakkor a sajkosztályok vezetősége megteremtésében is szerepet kell játszania a sportklubnak. A sportklub elnöksége figyelembe véve azt, hogy az alapfokú edzői tanfolyamok önköltségei és ezért megszervezésükre egyetemünkön nincs lehet-

ség, úgy határozott, hogy első sorban a sportvezető-képzést kell beindítani. A BTST elnökségének egyetértésével körülbelül október közepétől április végéig kétfokú tanfolyamot rendez az egyetemen. A tanfolyam való részvétel az ISZM sportkövetelményének teljesítését is jelenti. A tanfolyam vezetésével a hallgatók vizsgát tesznek és az elért eredményről bizonyítványt kapnak.

Érdeklődni, illetve jelentkezni lehet a sportklub helyiségében (I. 124) Monig István elvtársnál.

Motó: Nem akarunk a nagyképűség és hiú tetszelgés bűnével vádolni, de lelkező beszámoló adunk nagy nyári élményünkről. Előre elnézést, ha valamit nem helyesen, vagy túlzottan írunk le. Vétkénk enyhítésére szolgáljon, hogy mindenhez érteni akarunk, hiszen közgazdászok vagyunk.

Mielőtt folytatnánk a napló felolvasását, ebben a halomban vannak a prágai fényképek. Sajnos, olvasóbarabunk ezt most nem tudja megtekinteni. Bárki, akit érdekel, kérje a harmadéves pénzügyesektől. Van, aki teljes albummal szolgál. Ime, te leszel új dervisünk. Olvasd!

Dresden Hauptbahnhof

Kék neonbetűs felírás az emeletes pályaudvaron. Éjszaka. Lépcsők, horadok, elektromos poggyászszállító kocskik, automaták: film-, cigaretta-, belyégárusító, cipőtisztító automata, mérleg automata ellenőrző kartírával, pályaudvari mozi, Mitropa utasszolgálat, forró kolbász, vízszín, citromízű szörp.

A vonat csak reggel indul tovább Rostockba. Addig szabadfoglalkozás: alvás asztalaborulva, vagy séta a pályaudvar környékén. Kocsink már Drezdában megtelik, de azért minden megállónál újabb és újabb tömegek roharnak meg. Jönnek, jönnek és mind befelé. Azután megállnak, nyolc bördönrel eltorlaszolják a kijáratot. Vendéglátóink előre helyet foglaltak, nagyon jól lehet bóbiskolni, szemerkél az eső, az útvonl 600 km egyetlen domb nélkül. A szűfőség meglehetősen kellemetlen. Egyik barátunk arra ébred, hogy az ülésének karfáján ülő, jóindulatúan is testesnek és idősen mondatott német hölgy, egy kanyarnál az ölébe csúszik. Jogosnak vélt méltatlankodására a hölgy szája papányra nyílik és mindössze annyit mond: Was?! Ez a hang azonban olyan „lélekbookmarkoló”, hogy utunk

Berlini élmény

Weiss György másodéves hallgató a nyár egy részét NDK-ban élő ismerősénél töltötte. Idei nyaralása egész életében emlékezetes lesz. Szentanója volt azoknak az eseményeknek, amelyek ma a főszerepet játsszák a világtörténelem szinpadán.

— Augustus elején még szabad volt az átjárás nyugatról keletre — mondotta. — Ekkor még szabad volt az apró üzleteléstől a nagyszabású csempészésig, üzérkedésig minden. A „kisemberek” cigarettával, ételmiszterrel, a „tehetősebbek” televízióval, fényképezőgéppel és egyéb optikai cikkekkel üzérkedtek. A Keleten és Nyugaton áthaladó S-Bahn, a kevés igazoltatás, gazdasági és politikai visszafetéskre adott alkalmat. Valóban, tartáhatatlan volt ez a helyzet. Augustus 13-án még Potsdamban tartózkodtam. A rádió, a TV és a sajtó hozta a hírt.

Hogy fogadták az emberek? — Hát nem járt mindenki egyaránt jól. Akadtak kivételek, akik átmenetileg rosszabb anyagi helyzetbe kerültek. A fiatalok sem járhatnak át Nyugat-Berlinbe szórakozni. De ezek apróságok. Azt tapasztaltam, hogy a lakosság átértézte a lépés fontos és szükséges voltát. Legjellemzőbb egy fiatal kijelentése:

„Jó! Lehet, hogy ezentúl majd csak saját cigarettát szivunk. De rend lesz, megszűnik a zürzavár.” Örültek, hogy a helyzet viszonylag normálizálódott. Biznak a problémák gyors, békés rendezésében.

Weiss György mosolyogva jegyzi meg: — Talán mire legközelebb utazom majd Goethe hazájába, egy szabad, egyesített Németországot láthatok viszont.

hátralevő része a legteljesebb megértes szellemében zajlik le. Sorra maradnak el a városok: Lipse, Halle, Magdeburg, Stendhal, Schwerin. Estére futunk be Rostockba. Emeletes kocsiba szállunk át, ez viset Warnemündeig, ott komppal kelünk át a Warnow folyón, amit Alter Strom-nak is hívunk, azután busszal tovább Markgrafentheidebe, a nemzetközi sátorbórbá.

A Keleti-tenger

Thomas Mann-nál a Tonio Krögerben szerepel ilyen jelentőségteljesen csak ez a két szó egy mondatban. Szürke, hideg, fenséges és kíméletlen. Szivdobogató és lélegzetelzavarító megpillantani a hullámzó, harsogó nagy vizet. A parton állandóan szél. A rostoki vitorlásversenyek kiírásában szerepel, hogy a leggyengébb szél is négyes erősségű. A tenger szürkésége egyáltalán nem egyhangú. Borult időben is, befelé egyre sötétedik, azután teljesen megmagyarázhatatlanul ismét világosabb. Mindez egyetlen nap sugar nélkül.

Láttunk gyönyörű naplementét. Azalatt kell kezdeni, hogy a nap jóval hosszabb, mint nálunk és este fél tíz felé még csak szürkül. Eppen velünk szemben sülyed a vízbe a Nap. Az aranyhíd fénye egyre gyengül, a víz

színe szelidebb lesz, egészen hasonló a Balatonéhoz, a látóhatár szélesedik és olyan messzire lehet ellátni, hogy érzékelhető a Föld görbülete. A horizonton a hajók beleúsznak a Nap korongjába. Gyönyörű giccs! A Nap lassan eléri a tenger szélét, hideg lesz a fénye, színe, mint az átvilágított borostyánkő. Ezután hosszú szürkület következik, az árnyékok időszaka, majd ismét a fények kezdenek uralkodni: a kikötőbe vezető világítótorony sora, a warnemündei hajógyár kivilágított karcsú szerelöve és a világítótorony köröző fénypásztyája a vizen.

A tengeren fürödni nem is olyan egyszerű dolog. A víz tizenöt fokos, a hullámok sodrók, a szájunk széle sós. De azért jó nagyokat úszunk. Utolsó nap hideg volt és vihar ígért. Elhatároztuk, hogy azért fürdeni kell. Tornyos hullámok háttára másztunk fel és belezuhantunk mély völgyükbe. Szólni egymáshoz nem tudtunk, csak az emelkedő és sülyedő fejek nyújtanak némi tájékozódást. Északnyugatról fekete felhő közeledik, megváltozik a szélirány, a víz színe elsötétedik, a ritmusukat vesztett hullámok teljesen szabálytalanul követik egymást. Sok kis fehér taraja van a nagy fekete víznek, a warnemündei mólón fellövik a piros rakétát. Sürögősen a part felé fordulunk, de be

kell vallani, hogy így is lecsúszik egy kevés sós víz a torkunkon, amíg szilárd talajt érzünk a talpunk alatt.

Warnemünde mozgalmas fürdőhely

és halászközpont az Alter Strom torkolatánál. Élénk színű, meredek tetejű házcsokák, hatalmas sétányok, halászgi kikötő, világítótorony, homokdűnék, melyen a tengerbe nyúló móló, a kis kutterek kormánykerekénél marcona, pipázó tengeri medvék. Warnemündéből indul az Undine sétahajó, huszonnégy kilométerre megy be a tengerbe, megkerül egy lehorgonyozott dán világítótoronyt és négy óra múlva érkezik vissza a partra. Hajónk első látásra nem sokkal különbözik a dunai hajóktól, bukdácsol a hullámokon, útján hatalmas fehér sűrlyok kísérik. Meg kell állapítani, hogy a tengeri betegség népszerű dolog. Lányaink egymás után sápadnak, kékiülnék, zöldülnék, sőt, a belső helyiségben még az egyik hős férfi is közli, hogy neki okvetlenül meg kell néznie közelebből a sűrlyokat, és sürgősen a fejézet felé távozik.

Hajókázás után Warnemündében mulattunk. A gyomrok és kedélyek immár rendben, sőt, felhangolva, a zenekar szivbőj és igazán jól játszik, otthoni magyar bort iszunk. Éjjel kettő után megyünk haza, Ejnye, ejnye. Éjnek idején egy idegen országban megszólaltatni a komp harangját minden ok nélkül! Ez azért mégis csak sok. Azt sem kellene olyan hangosan kiabálni: „Lieben Sie tanzen? Warum nicht lernen?” Mintha ez a társaság nem lenne színzongora. Használni a megszokott autóbuszút helyett két kilométeres séta bizonytalan lábainknak. Hosszú, szédülő, forgolódosó éjszaka következik.

(Folytatjuk)

KÖZGAZDÁSZ
a Marx Karoly Közgazdaságtudományi Egyetem 1961. g.
Cím: IX., Dimitrov tér 8.
Telefon: 186—856/138 m.
Szerkesztő: Bögri Katalin
Kiadja: Hirlapkiadó Vállalat
Készül a Szakra Lapnyomdában
Megjelenik 2 hetenkint